

Ο Μητροπολίτης Ξάνθης για την Κυριακή των Αγίων Πατέρων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου](#)

Με τίτλο “Η αιώνιος ζωή”, ο Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή των Αγίων Πατέρων. “Η σκέψη περί αιωνίου ζωής δεν σημαίνει φυγή από την καθημερινότητα της ζωής, από τα προβλήματα και τις δυσκολίες που επιφυλάσσει για τον καθένα μας η γήινη πραγματικότητα. Αντίθετα σημαίνει μια διάθεση ρεαλισμού, για να ζήσουμε σωστά στο εδώ και το τώρα”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Συνήθως όταν ακούμε να γίνεται λόγος για την «αιώνιον ζωήν», πολλοί σκεπτόμαστε ότι αυτή αρχίζει μετά θάνατον. Στην πραγματικότητα όμως η «αιώνιος ζωή» αρχίζει ήδη απ’ αυτή τη ζωή. Αρχίζει από το θάνατο του Χριστού και από την ανάστασή Του. Και σ’ αυτή μετέχουμε, όταν συσταυρούμεθα και συνανιστάμεθα μαζί Του. Όταν ζούμε εν Αυτώ βρισκόμαστε ήδη στην περιοχή της

αιωνίου ζωής. Η συμμετοχή μας στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας είναι μετοχή στην «αιώνιο ζωή».

Γι αυτό ο Κύριος στην αρχιερατική προσευχή Του λέει: «Αύτη ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσι σε τον μόνον ἀληθινόν Θεόν και ὁν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». Που σημαίνει ὅτι ἡ «αιώνιος ζωή» συνίσταται σ' αὐτήν ἀκριβῶς τῇ γνώσει, σ' αὐτή τὴν οὐσιαστική, βαθιὰ ἐμπειρία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ και τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτήρος, τον ὁποῖον ἀπέστειλε Εκείνος.

Ἡ «γνώση» σὲν ὁποῖα ἀναφέρεται ὁ Χριστός δεν σημαίνει ιδέες ἀόριστες, λόγια, που ἀπομνημονεύουμε και ἀπαγγέλλουμε, πολλές φορές μηχανικά. Πρόκειται για μία ἄλλη «γνώση», διαφορετικῆς ποιότητος. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἐζήσε ὅσο ἐλάχιστοι αὐτή τὴν βαθιὰ ἐμπειρία τῆς «αιωνίου ζωῆς», ζώντας ἐν Χριστῷ, σημειώνει με ἐντονο τρόπο: «Τοῦ γνῶναι αὐτόν και τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ και τὴν κοινωνίαν των παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ».

Εἰδικά ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ δεν εἶναι ἡ γνώση τοῦ νοῦ, ἡ γνώση τῆς διάνοιας, ἡ γνώση των σοφῶν, ἀλλ' εἶναι μία γνώση βιωματική, που ἀποκτάται, ὅταν ἀποδεχόμεστε τὴν θυσία Του, ὅταν συμμορφωνόμεστε με τὸ θέλημά Του, ὅταν ἀνταποκρινόμεστε σὲν ἀγάπῃ Του. Εἶναι ἡ γνώση ἐνός προσώπου και ἡ γνώση μιᾶς δυνάμεως: τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ και τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως.

Πρόκειται για μετοχή σὲν μία προσωπική κοινωνία με τον Θεό τῆς ἀγάπης. Αὐτή τὴν γνώση δεν κατορθώνουμε να τὴν ἀποκτήσουμε με τίποτε ἄλλο παρά μόνο με τὴν οὐσιαστική, βιωματική προσέγγιση μας στα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σκέψη ὁμως περὶ αιωνίου ζωῆς δεν σημαίνει φυγή ἀπὸ τὴν καθημερινότητα τῆς ζωῆς, ἀπὸ τα προβλήματα και τὶς δυσκολίες που ἐπιφυλάσσει για τον καθένα μας ἡ γήινη πραγματικότητα. Ἀντίθετα σημαίνει μία διάθεση ρεαλισμοῦ, για να ζήσουμε σωστά σὲν ἐδῶ και τὸ τώρα.

Αὐτό μας διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες που τιμούμε σήμερα και γι' αὐτό παραμένουν πάντα ἐπίκαιροι ὁδηγοί και ἐμπνευστές μας.